

AMALEK

שמות פרשת בשלח פרק יז

(ח) וַיָּבֵא עַמְלֵק וַיִּלָּחֶם עִם יִשְׂרָאֵל בְּרֶפְיָדִים:

(ט) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֶל יְהוֹשֻׁעַ

בְּחַר לָנוּ אַנְשִׁים וְצֵא הִלָּחֶם בְּעַמְלֵק

מִחַר אֲנֹכִי נֹצֵב עַל רֹאשׁ הַגְּבָעָה וּמִטָּה הָאֱלֹהִים בְּיָדֵי:

(י) וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כְּאֲשֶׁר אָמַר לוֹ מֹשֶׁה לְהִלָּחֶם בְּעַמְלֵק

וּמִטָּה אַהֲרֹן וְחֹר וְעָלוּ רֹאשׁ הַגְּבָעָה:

(יא) וְהָיָה כְּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגָבַר יִשְׂרָאֵל

וְכַאֲשֶׁר יִנִּיחַ יָדוֹ וְגָבַר עַמְלֵק:

(יב) וַיְדִי מֹשֶׁה כַּבָּדִים

וַיִּקְחוּ אֲבָן וַיִּשְׂימוּ תַחְתֵּיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ

וְאַהֲרֹן וְחֹר תָּמְכוּ בְּיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד

וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה עַד בֹּא הַשָּׁמֶשׁ:

(יג) וַיִּחַלֵּשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת עַמְלֵק וְאֶת עַמּוֹ לְפִי חֶרֶב: פ

(יד) וַיֹּאמֶר יִקְנוֹק אֶל מֹשֶׁה:

כָּתַב זֹאת זְכָרוֹן בַּסֵּפֶר

וְשִׁים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ

כִּי מַחֲזֵה אֲמָחָה אֶת זְכָר עַמְלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם:

(טו) וַיְכֹן מֹשֶׁה מִזְבַּח וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יִקְנוֹק נָסִי:

(טז) וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כַּס יְהִי מִלְחָמָה לִיקְנוֹק בְּעַמְלֵק מִדָּר דָּר: פ

שמות פרשת בשלח פרק יז

(ח) וַיָּבֵא עֲמֹלֵק וַיִּלָּחֶם עִם יִשְׂרָאֵל בְּרִפְיָדָם:

(ט) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה בְּחַר לָנוּ אַנְשִׁים וְצֵא הַלָּחֶם בְּעֲמֹלֵק מִחַר אֹנְכֵי נֹצֵב עַל רֹאשׁ הַגִּבְעָה וּמִטָּה הָאֱלֹהִים בְּיָדֵי:

(י) וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּאֲשֶׁר אָמַר לוֹ מֹשֶׁה לְהַלָּחֶם בְּעֲמֹלֵק וּמֹשֶׁה אֶהְרֹן וְחֹזֵר עָלוּ רֹאשׁ הַגִּבְעָה:

(יא) וְהָיָה כְּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגִבֵּר יִשְׂרָאֵל וְכַאֲשֶׁר יָנִיחַ יָדוֹ וְגִבֵּר עֲמֹלֵק:

(יב) וַיִּדְּוּ מֹשֶׁה כַּבְּדִים וַיִּקְחוּ אֲבָן וַיִּשְׁיִמוּ תַחְתָּיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וְאֶהְרֹן וְחֹזֵר תָּמְכוּ בְּיָדָיו מִזָּה אֶחָד וּמִזָּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֲמוֹנָה עַד בֹּא הַשָּׁמֶשׁ:

(יג) וַיַּחֲלֵשׁ יְהוָה אֶת עֲמֹלֵק וְאֶת עַמּוֹ לְפִי חֶרֶב: {פ}

(יד) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה כְּתֹב זֵאת זְכָרוֹן בְּסֵפֶר וְשִׂים בְּאָזְנֵי יְהוָה כִּי מָחָה אֲמַחֶה אֶת זְכַר עֲמֹלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם:

(טו) וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ ה' נָסִי:

(טז) וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כָּס יֵה מִלְחָמָה לֵה' בְּעֲמֹלֵק מִדֶּר דֶּר: {פ}

Amalek came	וַיָּבֹא עֲמֹלֵק
and fought with Israel at Rephidim.	וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל בְּרֵפְדִים:
Moses said to Joshua, “Pick some men for us and go out and do battle with Amalek.	וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בְּחַר־לָנוּ אַנְשִׁים וַצֵּא הַלָּחֶם בְּעֲמֹלֵק
Tomorrow I will station myself on the top of the hill, with the rod of God in my hand.”	מָחָר אֲנֹכִי נֹצֵב עַל־רֹאשׁ הַגְּבֻעָה וּמִטָּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי:
Joshua did as Moses told him and fought with Amalek,	וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כְּאֲשֶׁר אָמַר־לוֹ מֹשֶׁה לְהִלָּחֵם בְּעֲמֹלֵק
while Moses, Aaron, and Hur went up to the top of the hill.	וּמֹשֶׁה אַהֲרֹן וְחֹר וְעָלוּ רֹאשׁ הַגְּבֻעָה:
Then, whenever Moses held up his hand, Israel prevailed; but whenever he let down his hand, Amalek prevailed.	וְהָיָה כְּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וַיִּגְבֵּר יִשְׂרָאֵל וּכְאֲשֶׁר יִגִּיד יָדוֹ וַיִּגְבֵּר עֲמֹלֵק:
But Moses’ hands grew heavy; so they took a stone and put it under him and he sat on it,	וַיִּדְּי מֹשֶׁה כְּבֵדִים וַיִּקְחוּ־אֶבֶן וַיִּשְׁימוּ תַּחְתָּיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ
while Aaron and Hur, one on each side, supported his hands;	וְאַהֲרֹן וְחֹר תְּמֹכּוּ בְּיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד
thus his hands remained steady until the sun set.	וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה עַד־בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ:
And Joshua overwhelmed the people of Amalek with the sword.	וַיַּחֲלֵשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־עֲמֹלֵק וְאֶת־עַמּוֹ לְפִי־חֶרֶב: (פ)
Then the LORD said to Moses, “Inscribe this in a document as a reminder, and read it aloud to Joshua:	וַיֹּאמֶר ה' אֶל־מֹשֶׁה כְּתֹב זֹאת זִכְרוֹן בְּסֵפֶר וְשִׂים בְּאָזְנִי יְהוֹשֻׁעַ
I will utterly blot out the memory of Amalek from under heaven!”	כִּי־מַחֶה אֶמְחָה אֶת־זִכְרֵךְ עֲמֹלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם:
And Moses built an altar and named it Adonai-nissi.	וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ ה' נָסִי:
He said, “It means, ‘Hand upon the throne of the LORD!’	וַיֹּאמֶר כִּי־יָד עַל־כִּסֵּי ה'

The LORD will be at war with Amalek throughout the ages.”

מִלְחָמָה לַה' בְּעַמְלֵק מְדַר דָּר: (פ)

To understand the purpose and nature of this name,³¹ we must review the preceding events recorded in Exodus 15-17. Doing so, we note that the verb נִסָּה appears several times:

(1) 15:25. After crossing the sea, the Israelites came to "Marah," the site of bitter waters, which Moses cured. Referring to God's purpose, the Torah says נִסָּהוּ; “there He established edict and judgment and there He tested him.”

(2) 16:4. God explicitly referred to the "manna" from heaven as a testing instrument: לְמַעַן אֲנִסְנֶנּוּ הֵילֵךְ בְּתוֹרֹתַי אִם-לֹא; “that I may test them whether they will walk in my statutes or not.”

(3) 17:2. When the Israelites thirst for water—at Refidim!—Moses accused them of testing God while arguing with him: מֵה-תְּרִיבוֹן עַמְדִי, מֵה-תְּנַסּוּ אֶת-ה'

(4) 17:7. Pursuant to #3, the site of the argument and test is named עַל-רִיב מֵסָה וּמְרִיבָה on account of their placing God on trial: בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-ה' וְעַל נִסּוֹתֵם אֶת-ה'